

هوالمصوّر

نون والقلم و ما یسطرون

قسم به عصر وَ غوغای راس خون آلود

قسم به ماه وَ آبِ فراتُ مَشْکُ دَسْت

قسم به طفل وَ آن حنجرِ زخون رنگین

به آرتینِ نگاهش ، به چَشْمِ آشکِ آلود

قسم به میخ وَ پهلوی

به محسنِ مَحسود

قسم به صبرُ سکوْتُ غرورِ زخمِ آلود

قسم به خطبهُ زینب ، به حمله سَجّاد

به منبری که شد از خون، چو گاه در بر باد

قسم به بتکده ها زیر پای ابراهیم

قسم به شب زده ها ، زیر نور هیزمها

قسم به نوح و طوفان و موجِ خشمِ آلود

به کشتی به دعایش

به منزل مقصود

قسم به زهر و شرمش

ز آنچه شد تکلیف

قسم به علم و رضوان ، رضای دردآلود

قسم به مشهدُ شَهِدَش

به علم که کرد قعود

به ماجرای قیامُ

به داستان هبوط !

قسم به کودکُ غیبت !

قسم به آن سرداب

قسم به گریهٔ اصغر

که ذبح شد بی آب !!

قسم به اشکِ سه شعبه ز روضهٔ محتوم

قسم به حُلّهٔ سبزی که می‌رسد از روم !

قسم به اسپِ دونده
قسم به برقِ جهاد
قسم به شیخهٔ شمشیر،
وقتِ رزمِ عباد

به عادیاتِ نَفْسِهَا
به موریاتِ حَجَرِ!

به آن غبار که برخاست صبحگاهُ سَحَرِ!

قسم به لیل و یغشی
قسم به شب و شبان

شبِ سلام به انسان
شبِ نزولِ سروش!

شبی که بر،
هزار شب
کند خروجِ خُرُوش!!

شبُ سکوت
وَ ظُلْمَاتِ نَفْسِ آماره
سیاهی خَلْجَانِ خدیو بدکاره!

شَبُّ سِيَاهِي أَيَّامِ بِي خَدَايَانُ
شَبُّ سِيَاهِي دُورَانِ بَسِ خَدَايَانُ

شَبُّ نِقَاهَتِ حَقِّ دَرِ دَلِ خَدَا جُويَانِ
شَبُّ سَفِيرِ خَدَنگِ شَبَانِ خُوشِ الحَانِ !

شَبُّ اسْتُ حَالِ دَعَاءِ نِيَا زِ اِشْمُوئِيلِ
شَبُّ اسْتُ لِيك، حَكَايَتِ زِ ذَبِيحِ اِسْمَع، اِيْل !!

قَسْمُ بِي شَبِّ وَ زُوَالِشِ
بِي صَبْرِ، قُرْبِ سَحْرِ

قَسْمُ بِي شَبِّ وَ شَرَابِشِ
بِي عَشْقِ نَزْدِ نَهْرِ

قَسْمُ بِي شَعْلَةِ آتَشِ
شَبِّ شَرَابِ وَ صَالِ

قَسْمُ بِي يَارُ حَضُورِشِ
قَسْمُ بِي فِكْرِ وَ صَعْقِ^۱
بِي اِرْمَغَانِ مُعَلِّي كِه بَرْدِه شُد بِي طَبَقِ

قسم به روز تجلی

قسم به ظهر عطش

قسم به عصر توی

قسم به عبز و عبز

قسم به رزم تبری

قسم به عصر اثر

که این سراچه تردید گشته گردآلود

شبُ فلاخنُ سنگُ جوانُ استشهاد؛

قسم به عصرِ فلاخن

و کودکیِ سرباز!!

قسم به عصرِ ترانه

به کودکیِ دریا!

قسم به جامهٔ رزمی که خاص می‌گردد

برای نیک نهالی

به قوتِ ایجاز!

قسم به سنگُ به مفرغ

وَ آهْنُ فِوَلَادِ

قسم به ذوبِ سلاح از رشادت جانباز!

قسم به عصرِ مهاجم و هیبتِ جالوت

قسم به ظَنِّ قَلِيلُ قسم به ترسِ کثیر

قسم به یک کفِ آبُ

عیارِ اطمینان!

قسم به قصدِ اراده و زخمهٔ داوود

قسم به هزمِ سواره

زِ وُسْعَتِ طالوت

قسم به لشکرِ کاخی که شد خسی در باد

به کبریا، جبروتُ

نهایتِ بیداد

قسم به عصر

وَ بنیانِ راهِ پُرپالودُ

قسم به عصر و کوچه

حجابِ خاکِ آلود!

شب استُ باز، راهی، بسوی صبحِ امید

شب استُ باز، آهی ز کُنهٔ لوحِ سپید!

دوباره معجزه‌ها نیک، سخت می‌خایند
ز سنگ، یکدله‌ها را، دوباره می‌زایند

شبُ سیاهی نورُ کلاسِ نقاشی !

در آسمانِ شب انگار، دست نقّاشی
ز عشق، پنجره‌ها را بسی عیان کرده

نشانه‌ها و صورها یکی یکی از دِل
برای خلق به نیکی
همی بیان کرده

یکی به توبهٔ رشکُ
یکی ز ظلم، شهید
یکی به سلّم، مُعَمَّر
یکی به ضدّ نبید !!
دگر به ذبحِ مُصَفّا
یکی به قتلِ بعید
یکی به مادرِ تنها
دگر به نون و قلم !

بر این رواق منقّش بسی امید از قبل
نگاه بذلِ قدمهای آسمان کرده !

شب استُ باز نگاهی بر آسمان دارد
هر آنکه دل زهمه ماسوا نهمان کرده

شب استُ باز نشانی به بازوان دارد
هر آنکه سر به یقین نذرِ سروران کرده

قسم به هرچه مقدس

قسم به هرچه عزیز

قسم به عصر ولایت، قسم به عهدِ حَرِیز^۲
نگردد این کره خاک پاک و آسوده
مگر زِ بَعْدِ وَغایِ^۳ عظیمِ خون‌آلود

شَبُ پَیْمَبُرُ وَالُ

شَبُ رَموزِ جَلِ !!

شَبُ اسْتُ مِیْمِ مُعَمَّا !

شَبُ وصالِ حَفی !!

شَبُ اسْتُ دَوْرِ نَهْنِگی کِنِشْتِ با ایمان !!

^۲ حریز: نیک، استوار
^۳ وغا: کارزار و جنگ

شَبُّ نُبُوتٍ نَمْرُودُ حُجَّتِ پِیروز !!

شَبُّ فُسُوسُ نَدَامَتِ زِ رِخَوَتِ دِیروز !

شَبُّ اسْتُ عَصْرِ نَجَاحِ خِرَدِ بَرَابِرِ جَهْلِ

شَبُّ اسْتُ عَصْرِ هِجُومِ شَرِّ بَهِ اسْتِدْلَالِ !!

شَبُّ اسْتُ عَهْدِ نِقَارِ بَقِیَةِ الْاِبْدَالِ

به آن " دلیل " ، که محکوم شد به تاویلِ تَش

به آن خلیل ، که مطرود شد ز استبداد !

به روشنایی ایمان ز آتشِ بیداد !!

قسم به راهِ ره رُهرُ خودِ رَهبان

به شیرِ شارُ^۴ شراره^۵ به بارشِ منضود^۶

قسم به عصرِ نُبُوتِ ، به مَوْلِدِ مَوْلُودِ

قسم به عصرِ امامتِ وَ مَعَهْدِ مَعَهُودِ

^۴ شار : گدازه ، تغییرات پی در پی ، سیل و ...

^۵ شراره : اخگر ، زیانه اتش و ...

^۶ منضود : پی در پی ، لایه لایه ، مرتب و ...

قسم به احمد "حامد" و محسن محمود

قسم به هادی مهدی به شاهد مشهود

قسم به عصر،

وَإِعْجَازُ وَعْدَةِ جِرْقِيلِ

قسم به عصر

وَاعْصَارُ بَيْعَتِ جِبْرِيلِ

قسم به عصر

وَإِمْرَانِ مَرْدِ عَهْدِ رَبُّورِ

قسم به عصر

وَإِمْرَانِ مَرْدِ عَهْدِ رَبُّورِ

قسم به عصر

وَإِمْرَانِ مَرْدِ عَهْدِ رَبُّورِ

قسم به عصر و صبحه ،

به جنگ جبرائیل

قسم به عصر و برپا

وَإِسْرَافِيلِ

قسم به عصر

وَ عَادُ ثَمُودُ ذِي الْأَوْتَادِ

قسم به نَحْلٍ وَ نَجْوَايِ شَامِ رَمَزْآلُودِ

نگاه‌ها ،

هِيَجَانِ سِيَاهِ خَشْمِ آلُودِ

وَ طِفْلٍ تَكَلَّمَ هَمِي كَنْدِ بَا خَلْقِ !!
همان دمی که زبانها زحق فرو مانده

پس از عروج ، نزولی دگر همی دارد
در آنزمان که صنمها ، نُهِيْ فرورانده !

قسم به عَصْرِ
وَ رَجَعَتْ وَ مُنْجِيْ اِنْجِيلِ

قسم به عَصْرِ
وَ تَنْزِيلُ كَشْتَهْ تَاوِيلِ !

قسم به مُوسِيِ عِمْرَانِ ، قسم به عَهْدِ عَتِيْقِ
قسم به عِيْسِيِ مَرِيْمِ ، قسم به عَهْدِ جَدِيدِ

قسم به حَامِلِ قِرَانِ ، به مَامَنِ اِيْمَانِ

قسم به عصر
وَ گردان ،
به لرزش طهران !!

قسم به عصرِ عِصَارُ فِتْنِ و غُبْرِ عَصِيرِ
قسم به عصرِ حِجَارُ به نورِ صَوْتِ عَبِيرِ !

قسم به میرِ خراسان ، قسم به شیرِ یَمَنِ
به انتقامِ جهان
از عدُوْ اَهرِیْمَنِ

قسم به عصرِ عِلْمِ
قسم به نونُ و قَلَمِ

قسم به عصرِ ثریا به دانشِ مَمْدُوحِ
به فارسها و عجمها و کَهکشانُ کوه !

قسم به عصرِ حِجَارُ به خلسهٔ قران !
قسم به شیخُ و شرابُ نمازِ پُرِ اَلْحَانِ !

قسم به عصر، به توحیدِ آلِ شِرْکِ آلُودِ،

که بیتُ بَگَه بگردد ظهور و اَیْمَنِ باز
به زیر گامِ سترگِ یلانِ قَهْرِ آلُودِ

قسم به عصر وَ نُوری که رفته بُد از یاد
قسم به عصر وَ عُمری که رفته بُد بر باد

قسم به عصر وَ انسان وَ حسرتِ خُسران
قسم به عصر وَ حِرمان وَ نُوحهٔ مردان

قسم به عصر وَ خورشیدِ سیرهٔ سُریان
قسم به عصر وَ آبُ
به کوزه عَطشان

قسم به عصر و بیداریِ بشر در شام
قسم به عصر،
آرمان،
عروجِ با ایمان

قسم به رنجِ سُمّیه ، به شیوه فرهاد
قسم به لیلیِ مجنون ،
به آنکه شد با یاد

به استقامتِ یابیر
به برترین فریاد !!

قسم به عصر و آنکه خلود در رضوان
قسم به قُم و قیامش چکامه مردان !
قسم به عصر و جنگ جهاد عزم رزم
قسم به عصر و قاسم ، حماسه میدان

قسم به عصر و عهد

ظهور یک انسان

قسم به عصر طلوع خلیفه رحمان

قسم به عصر و رقص ستاره‌ها بر نی

قسم به عصر و صحرای کربلا و کی

که راه باقی

آیات یک به یک از پی

رسند

تا برسد آن سوار جان از ره

همان که می‌درد آن پرده‌های وهم‌آلود

همو که پشت به قبله !

زند به بانگ رسا^۷

منم

^۷ لایات لاولی النهی / نهی : عقل و خرد

من ! ای

همه یارانِ مهدی موعود !

سید حامد نسابه

#حامد

#سحن

#سید_حامد_نسابه

سحرگاه و صبحگاهی

از نیمه دُیّمِ اَبانِ و نیمه اوّلِ آذارِ ۱۴۰۱ هجری شمسی